



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 9 maja 2019 r.

Poz. 2345

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.242.2019 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 2 maja 2019 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506), stwierdzam nieważność § 2 ust. 5, § 3 i § 4 uchwały nr VII/49/2019 Rady Miasta Bartoszyce z dnia 28 marca 2019 r. w sprawie: ustalenia szczegółowych zasad ponoszenia odpłatności za pobyt w Dziennym Domu „Senior - WIGOR”.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa we wstępie, która wpłynęła do tutejszego organu w dniu 4 kwietnia br., Rada Miasta Bartoszyce, powołując jako podstawę art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r., poz. 1508 z późn.zm.), określiła szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w Dziennym Domu Senior - WIGOR.

Zgodnie z treścią upoważnienia ustawowego z art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, rada powiatu lub rada gminy, w drodze uchwały, ustala w zakresie zadań własnych, szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Jednocześnie też, zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy, opłatę za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych, ustala podmiot kierujący w uzgodnieniu z osobą kierowaną, uwzględniając przyznany zakres usług. Osoby nie ponoszą opłat, jeżeli dochód osoby samotnie gospodarującej lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty kryterium dochodowego.

W treści § 2 ust. 5 badanej uchwały, Rada postanowiła, że odpłatność za pobyt ustala się w decyzji administracyjnej, uwzględniając zasady ponoszenia odpłatności określone w uchwale.

W treści § 3 uchwały, wskazano, że dzienny koszt pobytu stanowi równowartość dziennego kosztu żywienia, określanego zarządzeniem Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bartoszycach, a zarządzenie to, wydawane jest co roku - do dnia 15 grudnia i określony w nim koszt obowiązuje w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia roku następnego. Następnie, Rada wskazała sposób obliczenia dziennego kosztu żywienia, ustalając nadto, że w roku 2019, dzienny koszt żywienia, wynosi 3,30 zł.

W § 4 uchwały, wskazano sposób obliczania dziennej odpłatności za pobyt, ustalając w tym zakresie wzór matematyczny, do którego podstawić należy dzienny koszt żywienia określony zarządzeniem Dyrektora MOPS, dochód osoby i kryterium dochodowe. Postanowiono, że wynik działania matematycznego ma zostać zaokrąglony, w sposób określony w uchwale oraz wskazano przypadki, w których odpłatność za pobyt ma pozostawać równa dwukrotności dziennego kosztu żywienia.

Ostatecznie też, wskazano w § 5 ust. 5 uchwały, że odpłatność za pobyt uczestnicy wnoszą na rachunek bankowy Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Bartoszycach.

W ocenie organu nadzoru, zakwestionowane przepisy, uchwalone zostały bez podstawy prawnej, a Rada przekroczyła przyznane jej ustawą kompetencje.

Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP, organy władzy publicznej, działają na podstawie i w granicach prawa, co oznacza, iż każde działanie organu władzy, musi mieć oparcie w obowiązującym prawie. W świetle art. 94 Konstytucji RP, akty prawa miejscowego, podejmowane są w oparciu o wyraźne upoważnienie ustawowe.

Norma kompetencyjna, wynikająca z powołanego wyżej art. 97 ust. 5 ustawy o pomocy społecznej, nie upoważnia rady do określenia wysokości opłaty za pobyt w ośrodkach wsparcia. Na podstawie ustawowej delegacji, rada ma ustalić szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności, a zatem ustawodawca kształtuje uprawnienie rady wyłącznie w przedmiocie ustanowienia określonych reguł, którymi następnie powinien kierować się podmiot kierujący do ośrodka wsparcia. Przyjęte przez radę reguły nie mogą natomiast pozbawiać prawa do podejmowania decyzji w zakresie ustalenia opłaty przez podmiot ustawowo do tego upoważniony. Rada nie ma kompetencji w tym zakresie, a ustalając szczegółowe zasady odpłatności, powinna określić jedynie granice, w ramach których opłata winna zostać ustalona przez uprawnione podmioty. Granic tych w ocenie organu nadzoru nie stanowią konkretne stawki dziennej opłaty, opisane wzorem matematycznym i uzależnione od wysokości dochodu oraz dziennego kosztu wyżywienia. Delegacja ustawowa nie upoważnia też rady, do wskazywania sposobu, w jaki dzienny koszt pobytu (koszt wyżywienia) ma być ustalany.

Ustalenie odpłatności wedle zakwestionowanych zasad, proponowanych przez Radę, oznaczałoby w swej istocie, jedynie proste podstawienie do matematycznego wzoru, danych w konkretnym przypadku, co pozostaje sprzeczne z treścią cytowanego wyżej art. 97 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej.

Z treści upoważnienia ustawowego, nie wynika także, możliwość określania przez organ stanowiący, elementów decyzji administracyjnej wydawanej w sprawie ustalenia opłaty, w tym określenie sposobu spełnienia świadczenia - jak to uczyniła Rada w treści § 2 ust. 5 oraz § 4 ust. 5 badanej uchwały.

Materia określająca kwestie postępowania w sprawach z zakresu pomocy społecznej, uregulowana jest na gruncie obowiązujących ustaw.

Mając na uwadze powyższe, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURKI
Artur Chojecki